

عنوان مقاله:

تحلیل و نقد داستان سرایی (مقایسه تکنیک های روایی داستان) در آثار خمسه نظامی و شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

اولین کنفرانس روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سجاد رضائی آلی - دانشجوی کارشناسی رشته آموزش زبان و ادبیات فارسی - دانشگاه فرهنگیان - پردیس شهید بهشتی مشهد

خلاصه مقاله:

هدف از این مقاله نقد و بررسی شیوه داستان سرایی نظامی و فردوسی است. نظامی گنجوی قصه گو و سراینده بسیار چیره دست می باشد که با انتقاد صحیح و بجا از ساختارهای زبانی، جهان داستان نویسی و قهرمانی را آن گونه که می خواهد، شکل می دهد. فردوسی و نظامی هر دو مثنوی سرا هستند، منتها یکی حماسه سرا و دیگری استاد شعر غنایی است. هر دو مقتدای شاعران پس از خود هستند، مثنوی سرایی حماسی به تقلید از فردوسی تا دوره قاجار و خمسه سازی و تقلید از نظامی تا روزگاری نه چندان دور ادامه داشته است. از این رو روش پژوهش این مقاله با شیوه توصیفی - تحلیلی بنیاد نهاده شده و تحلیل ساختار تکنیک های داستانی نظامی و فردوسی اساس کار این پژوهش است. مسئله مورد تحقیق آن است که چگونه چشمه های داستان نویسی این دو شاعر بر هم منطبق می شوند و به چه صورت از همدیگر افتراق می جویند؛ بنابراین به صورت عمده تمام خمسه نظامی در مقابل شاهنامه فردوسی قرار می گیرد و معیار و ملاک ما برای سنجش و داوری خواهد بود. این مقاله کوشیده است با عنایت به عناصر تشکیل دهنده حکایت و داستان، اعم (از موضوع، شخصیت، زمان، روایت و...) به مقایسه دو نامدار ادبیات ایران بپردازد.

کلمات کلیدی:

نظامی، فردوسی، شاهنامه، خمسه، داستان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1625291>

